

COLUMN HERSENSPINSEL NR. 330

ENERGIEPARKEN

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Of dit een pleidooi voor het bouwen van energieparken wordt? Of juist een pleidooi tegen de bouw van dergelijke parken? Ik weet het nog zelf niet als ik hier aan begin. Er is al zoveel over dit onderwerp geschreven, gezegd, acties voor en tegen gevoerd en tot in den treure uitgekauwd. Niet op één hand te tellen, maar ik denk dat iedere Nederlander er wel een mening over heeft. Ik wel en daar wil ik u kond van doen. Of u er wat aan hebt of een van 'geleerden' die daarover bijna dagelijks – of moet ik schrijven 'uurlijks'? – aan het woord zijn? Ik weet het niet en ik denk daarom maar dat er ergens wel iets bij zit waar de goegemeente wat aan heeft om er in ieder geval over na te peinzen. Daarbij geïnspireerd door de Franse beeldhouwer Rodin, die een beeld schiep dat over de hele wereld bekend is en ook uitstekend bij 'mijn gedachten' past.

De figuur – genaamd Le Penseur (De Denker) denkt goed na over het onderwerp waar hij mee bezig is en ik heb wel eens de indruk dat veel van de van zichzelf heel wat denkende bollebozen uit de hedendaagse tijd van het bestaan van dit beeld geen weet hebben.

We weten het allemaal. Het klimaat is aan het veranderen en dat zal bepaalde gevolgen hebben! Welke? Geen mens die het *echt* weet.

Ik heb voor mij zo de indruk dat groepen gelijkgestemde 'bollebozen' denken te weten hoe dat zal zijn. Dat ze weten hoe warm het zal worden en hoe hoog de zee zal stijgen. Maar misschien heeft 'moeder natuur' heel andere plannen met moeder aarde en wordt het op den duur kouder. Misschien wel zo koud dat we er niet aan ontkomen in de koude periode een bontjas van nerts of een ander leersoort aan te trekken als we de natuur of de bewoonde wereld in trekken. En misschien lost het overvloedige water, dat, volgens diezelfde 'geleerden', ons zal overspoelen, wel op.

Ik weet het niet en heel veel anderen ook niet. Wat we wel weten is dat er iets gaat gebeuren en dat we moeten proberen ons daarop in te stellen. En..... maatregelen te nemen om toch hoogwaardig te kunnen leven. Hoog aan de ladder staat het bouwen van windparken ter land en ter zee en van zonneparken en dat niet alleen ter land, maar, zoals nu de gedachte opkomt, ook ter zee. Dat zal niet eenvoudig zijn en een omslag in ons aller denken noodzakelijk maken.

Wat we nu aan windparken bouwen, verdient bepaald niet de schoonheidsprijs. Voor dat laatste moeten we nog steeds bij de ouderwetse molen terecht, die ons landje aan de zee zo rijk is en die door veel mensen van buiten Nederlandse afkomst zo aantrekkelijk zijn dat er speciaal voor naar ons landje komen. Misschien valt er met enige fantasie nog wel een aantrekkelijk windpark tevoorschijn te toveren. Met zonneparken zal dat moeilijk zijn. Want wat valt er aan schoonheid te halen uit de massa platte donkerachtige platen die een zonnepark moeten verbeelden?

Donkere, sombere massa's 'ramen' die het landschap er niet fraaier op maken en die ook nog eens ten koste gaan van de voedselvoorziening.

Dat laatste op welke manier dan ook. Want waar de aarde bedekt is met zonnepanelen kan niets groeien. Alleen het onkruid - op z'n Zeeuws gezegd 'vuulte' - zal steeds weliger gaan tieren en een schuilplaats kunnen gaan bieden voor allerlei soorten ongedierte. En dan niet alleen van ratten, muizen, bevers of andere ons nu bekende soorten ongedierte. Nee, ook van allerlei buitenlands 'unfug' - om het op z'n Duits te zeggen - waarvan we nu (nog) geen weet hebben en waarvan het (vermoedelijk) moeite zal kosten te weten te komen hoe het te bestrijden. En dat zal dan weer heel wat discussie losmaken, waardoor velen zullen gaan zingen van 'Wat een spreker is die man' enzovoort. Dat we de hoeveelheid fossiele brandstof die er nu nog in grote mate voorhanden is, willen besparen is een prima zaak. Maar om het gebruik ervan tot **0** terug te brengen lijkt mij met mijn leken gedachten wel erg rigoureuus. Ik heb altijd geleerd dat de GROTE BAAS dat spul in het leven heeft geroepen, ook wel genoemd; geschapen, is niet voor niets. We mogen daar best gematigd gebruik van maken via goed rentmeesterschap.

De grote Duitse wetenschapper Johann Wolfgang von Goethe zei het tig jaren geleden al: "In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister". (In de beperking toont zich pas de meester).

Een gezegde om te onthouden en te gebruiken bij de vele klatskoekerij die nu op ons los gelaten wordt en die veel mensen, oud, maar ook jong, in de war brengt.

Of de 'geleerden' iets aan dit gespinsel hebben? Ik weet het niet, denk van niet, maar ik ben het kwijt en u, beste lezer en lezeres, bent het rijker.

Augustinus